

3. ZUŠkoviny

číslo

XI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 1. listopadu 2016 s moudrostí přírodovědeckou:
Když krtek v listopadu ryje, budou na Vánoce létat komáři.

Úvodník

Když budeme podzim chápat jako symbol staří, plno lidí by raději jaro a vrátit tak své mládí! Najít tak nějaký elixír, aby měli zase vlasy, pevnou kůži a krásné bílé zuby. Stromům opadávají listy a lidé začínají stárnout. Ale nenechte se zmást! Teprve po padesátce začíná život! To vám potvrdí i Bruce Willis, Meryl Streep nebo Goldie Hawn. Jestli někteří nevědí, napovím, všichni tři hráli v jednom filmu. Nevíte? No, přece „Smrt jí sluší“! Doporučuji vám tuto komedii, protože za prvé je to film, který získal Oscara a cenu BAFTA za nejlepší vizuální efekty (tedy z roku 1992, takže nelze srovnávat s těmi dnešními) a za druhé vás můžu ujistit, že vás hned přejde depka ze stáří. Mládí je pomíjivé, nelze se na něj upínat. Stárnutí je naše přirozenost, které se nelze ubránit. Ovšem má i své výhody, máte více slev - možná, je na vás brán ohled - snad, můžete se chovat infantilně nebo rozdávat moudrost - doufejme. Toto období má něco do sebe. Je svým způsobem kouzelné a tajemné. Kdyby tohle věděla Meryl nebo Goldie, neskončily by tak, jak skončily. Co ale znamená podzim pro ty, kterým ještě nebylo ani těch dvacet? Podzimní prázdniny! Jenže ty už byly, v říjnu. Co s tím? Užijte si občasný klid ještě prvního čtvrtletí! Držte se v teple, v příjemném prostředí s vaším šálkem čaje, s knihou nebo s kvalitním filmem. A myslíte na to, i když je ještě čas, že život věčný vám nedá žádný elixír, ale pouze úctyhodné skutky! A jak známo skutky je třeba dělat, a proto moje poslední rada: cokoliv kdy budete dělat nebo právě děláte, dělejte, jak nejlíp umíte! Takže „Sempre viva“! Vaše Pěš

(Sempre viva (italsky)- vždy naživu anebo život věčný)

foto Gabriela Špačková

Gabriela Špačková a Jaroměřská imaginace

Gabčo, gratulujeme a děkujeme za krásnou reprezentaci naší školy.

Na letošní 7. ročník přehlídky jaroměřských fotografií byla přizvána žákyně školy, výtvarnice, Gabriela Špačková. Do naší zušky chodí od malička a její tvorba je velice široká. Ráda kreslí i maluje, tvoří s hlinou, papírem, drátem či pletivem. Posledních pár let se věnuje také fotografii a touto technikou se také prezentuje na právě probíhající výstavě už zavedených a ostřílených fotografií. Výstava se koná ve zdejším muzeu do 13. 11. a všichni jste srdečně zváni. A tady a jinde v tomto čísle je malá ochutnávka její fotografické tvorby.

Radka Ulichová

Z notesu pana ředitele

Nejen stromy ztrácejí své listy, ale některé vypadávají i z mého notesu. Nevěříte? No zrovna jeden, krásně barevně vyvedený, mi asi odvál podzimní vítr. Bylo na něm červeně napsáno a oranžově podtrženo: nezapomeň napsat notes do ZUŠkovin. Tak se po redakční uzávěrce rychle pokouším dohnat, co jde.

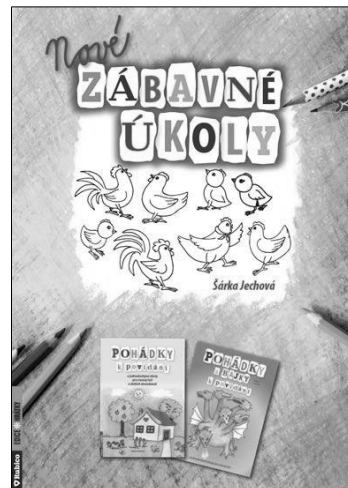
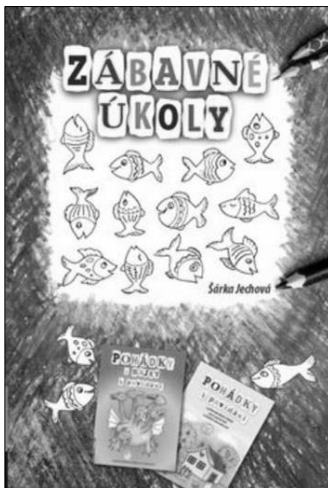
V říjnu jsme měli opět náš sál plný krásného umění – tentokrát těch nejmladších záčků. Všechny tři obory si pro večer s názvem „Naše úrodu“ připravily ty nejkrásnější plody své práce. Nechci se pouštět do rozboru, jaký byl uplynulý rok pro naše zemědělce, ale pokud se koukám na seznam našich listopadových akcí, byly podmínky zcela jasně ideální. Kromě řady třídních koncertů a představení určitě nepřehlédněte večer „Naše úroda“, který proběhne v inspirativním prostředí Městského muzea v Jaroměři 9. listopadu v 18 hodin. A protože čas běží rychleji než v našich třech řekách, přinese konec měsíce první adventní neděli se setkáním na náměstí u rozsvícení vánočního stromu. Přijďte 27. listopadu přivítat advent spolu s naším pozounovým triem a Slaviky hraběte Šporka. Mnoho podzimní radosti a údivu z krásných barev přírody vám přeje Váš Vlastimil Kovář

Blýskání na časy

„Blýskání na časy, je jev. Světlo se totiž šíří do větší vzdálenosti rychleji nežli zvuk, zejména v noci. Blýskání na časy je tedy bouřka, která je od pozorovatele natolik daleko, že není slyšet hrom. Přírodním úkazům se připisují vlastnosti, a tady jde o znak změny. V případě dlouhého sucha je to naděje pozitivní a podložená, jde o signál příchodu bouřkové fronty a tím i tolik potřebného deště pro zemědělce, kterými naši předkové byli. Je-li bouřka za horizontem, nejsou vidět ani ty bouřkové mraky, pouze světelné odlesky.“ ...tolik encyklopedie.

Naše blýskání můžeme doplnit přívlastkem - na lepší časy. Tedy se těšme! A o co jde? O jev jednoduchý, všeobecně nám všem chybějící, o „obyčejné“ čtení knih! Když připustíme, že vesměs čteme (rozuměj knihy) čím dál méně, jde o jev přímo katastrofální. V naší rubrice vám přinášíme tipy na knihy, které by vám mohly stát za to...si je půjčit nebo koupit. Doufáme, že se zablskne, protože nikdy není pozdě začít číst a hlavně, vnitřní obrazy, které u vás četba vyvolá, nic jiného nenahradí. A proč nezačít číst zrovna, když venku prší nebo podzimně přituhuje? Zablsknutí by vám pak mohlo přinést kýženou změnu. Naši předkové si knih vážili jako pokladu, kterému se jen tak nic nevyrovná a pokud je pravda, že si po generace nějakou zkušenost v sobě uchovávali, stačí si jen „vzpomenout“. K doporučení patří i hrnek třeba bylinkového čaje, deka, lampička... zavřete se a čtěte...a napište nám třeba o tom.

O knize Pohádky k povídání a jejím druhém díle Pohádky a bajky k povídání od Šárky Jechové jsme již psali v loňských číslech ZUŠkovin. Knihy plné bohatě ilustrovaných pohádek mají za úkol rozvíjet

řeč, postřeh, paměť a fantazii dětí v předškolním a mladším školním věku. V dnešní době mají totiž malé děti problém s mluvením, špatně artikulují a vyjadřují se jen jednoslovně. A úkoly jako: „Vyprávěj pohádku podle obrázků, kolik zvířátek je na obrázku, najdi pět rozdílů, najdi nesmysly a slova začínající na písmenko...“, jim pomáhají tyhle problémy porazit. Knihu si užijí nejen děti, ale i dospělí. Nyní jsou v prodeji další dvě knihy – Zábavné úkoly a Nové zábavné úkoly, které jsou rozšířením Pohádek a bajek k povídání. Pracují se stejnými pohádkami a obrázky, jako originální knížka, ale úkoly jsou jiné. Děti musí použít pastelky a tužky, vybarvovat, doplňovat, dopisovat, vystřihovat, spojovat... a samozřejmě musí zase mluvit. Takže se na těchto knížkách mohou „vyřádit“ podle vlastní fantazie. Hodí se pro předškolní i školní věk a trůfám si říct, že i dospělí si ji někdy ukradnou pro sebe. Já třeba ve svém výtisku vybarvila všechny princezny. **BobuLe**
(Za redakci je třeba připomenout, že autorka všech krásných knížek paní Šárka Jechová bydlí v Josefově, je učitelkou v mateřské škole a maminkou BobuLe)

Bylo – Nebylo

Den seniorů v jaroměřské Léčebně dlouhodobě nemocných (LDN)

V úterý 4. října 2016 naši zpěváci oslavili Den seniorů společně s pacienty LDN v jaroměřské nemocnici. Chodíme na oddělení LDN pravidelně o Vánocích. S radostí jsme přivítali pozvání i v tento den potěšit pacienty. V očích mnoha babiček i dědečků bylo vidět, že nás vidí rádi a podle úsměvů mnohých z nich jsme poznali, že písničky, které jsme si pro ně připravili, se jim líbí a dokonce některé znají. Náš sboreček Bel Canto s klavírním doprovodem pana ředitele Vlastimila Kováře zanotoval několik lidových písní a líbivé melodie z muzikálového filmu *At žijí duchové*. Návštěvy na tomto oddělení nás pokaždé hřejí u srdce, atmosféra je vždy plná emocí, úsměvů a upřímného nadšení z oboustranného setkání. Co více říci? Na shledanou o Vánocích!

Kristýna Brzková

S Alenkou v kraji zázraků

Ve čtvrtek 6. října v 14:30 naše téměř padesátičlenná výletní skupina nastoupila do autobusu, aby mohla vyrazit za Alenkou. Ptáte se za jakou? Vyrazili jsme na nový český muzikál „Alenka v kraji zázraků“ do divadla Hybernia v Praze, který měl teprve 22. a 23. září letošního roku premiéru. Muzikál je dílem scénaristů Jana a Aleny Pixových, zhudebnil ho slovenský popový skladatel Vašo Patejdl a texty k písničkám napsala Kristýna Pixová. Měli jsme velké štěstí, že divadlo nebylo přeplněné a dostali jsme krásná místa v 11. a 12. řadě, odkud jsme měli veškeré dění na jevišti jako na dlani. Roli Bílé královny ztvárnila Dagmar Patrasová, kterou děti velmi dobře znají z jejich písničkových programů. O bohatou scénu a úžasné kostýmy se postaral Martin Černý, držitel ceny Alfréda Radoka z roku 2011. Nedílnou součástí programu byla kouzla, která připravil a se svým synem, vystupujícím v muzikálu v roli kouzelníka, nacvičil iluzionista Pavel Kožíšek. Závěrečnou třešničkou na dortu byla autogramiáda a focení s hlavními protagonisty. Přestože celý program trval téměř tři hodiny, naše děti se opět ukázaly jako kulturní publikum, které ví, jak se na koncertě chovat. Tímto děkuji všem žákům za vzornou reprezentaci naší školy. Děkuji též kolegyni Kristýně Brzkové, DiS., za pedagogickou práci během celého výletu.
Mgr. Markéta Kočí, organizátorka

Když jsme k večeru dorazili k Hybernii, vůbec jsem netušila, co mám od muzikálu Alenka v kraji zázraků očekávat. Na internetu byl prezentován jako muzikál pro děti (první stupeň ZŠ). Jakmile jsme se ovšem pohodlně usadili do svých sedaček a odbyl třetí gong, tak se moje pochybnosti rázem rozplynuly. Na začátku představení jsme se objevili v domácím prostředí, kde si šestnáctileté Alenky nevšímá ani jeden z rodičů. Otec

si volá s milenkou a matka s kamarádkou. Alenka je ze všeho tak nešťastná, že usne. Ve snu se přenesou do krajiny jako v Alence v říši divů. Potkává Kloboučníka, Zajíce Březňáka, Houseňáka, Valibuka i potrhleho bílého a černého rytíře a další. Také se zde znovu setkáme s postavami ze začátku příběhu, otec a matka Alenky, otcova milénka a matčina kamarádka. Ti všichni se v Alenčině snu objeví jako nějaké postavy. Z divadla jsem odcházela nadšená. Velice mě zaujaly různé triky, výborné taneční a herecké výkony, chytřavé písničky a nádherné kostýmy. Myslím, že tento muzikál byl zajímavý i pro starší děti nebo rodiče. Zkrátka si na něm každá věková kategorie našla to své.
(h)RUŠ

Denis Madaracz a Michael Malý s herci muzikálu

Dílna hlasové výchovy v Kuksu

Ve středu 12. října učitelé zušky prožili neobyčejný celodenní seminář s lektorkou Evou Spoustovou. Pokud si nemůžete vzpomenout, odkud jméno paní lektorky znáte, pomůžu vám. Její hlas jste určitě všichni slyšeli, jako vynikající dabérka ho propůjčila stovkám postav. Seznam filmů a seriálů, na kterých se jako dabérka podílela, je obdivuhodně rozsáhlý. Hrála v mnoha filmech a často bývá obsazována do rozhlasových her, učí na DAMU a bez zajímavosti není, že vystudovala Loutkoherectví a působila v hradeckém divadle DRÁK. Vede divadelní semináře na různých festivalech (Jiráskův Hronov, Wolkrův Prostějov). Její doménou je práce s hlasem. Tedy – takové bylo i téma našeho setkání na Kuksu. Hlasová výchova. Ovšem, kdo by si myslil, že jsme se celý den učili co nejrychleji přefíkat „třistatřicettřístříbrnýchstříkaček“, ten by se mýlil. Práce s hlasem, mluvení, zpívání, je každému z nás blízké, naše hlasivky umí spontánně vyjádřit bolest, smutek, veselí, napětí, říkají slova lásky, umí zpívat, jsou tím nekrásnějším a nejdokonalejším hudebním nástrojem, hlas je výraznou složkou našeho člověčenství a utváří celou naši osobnost. Proto je důležité umět se o hlas starat a naučit se mu naslouchat, umět s ním pracovat, a to co nejlépe. O tom, že náš hlas nejsou jen hlasivky, ale že se na jeho podobě, charakteru a jeho vnímání okolím podílí celá lidská bytost, mnozí z nás slyšeli možná mnohokrát, ale v případě našeho setkání s paní Evou Spoustovou si mohl tuto pravdu každý prožít a hluboce uvědomit neopakovatelným způsobem. Paní Eva celý den vedla naše setkání s maximálním soustředěním ke každému z nás i k celé skupině, její široký rozhled jak v oblasti problematiky lidského hlasu, tak i v nauce o duši a v komplexním vnímání světa nám otevřel nejen hlasivky, ale i mysl. Uvědomili jsme si, že umění naslouchat svému vnitřnímu hlasu a naslouchání svému hlasu, toho, který nás provází celý den, je velmi důležité, říká nám totiž vše, co se děje v našem těle, v našem srdci, co je v naší mysli. A taktéž o tom podává zprávu našemu okolí. Správně užívat hlas znamená správně používat naše tělo, našeho ducha. Přirozené uvolnění, přirozená soustředěnost těla i mysli, je zdravé nejen pro hlas, ale pro celou podstatu lidského organismu. To, že tomu tak je, jsme mohli zažít při různých hrách, hříčkách se svým tělem a hlasem, některé vypadaly legračně, jiné až strašidelně, některé otrásovaly celou místností, jiné „tiše šeptaly“ v našem těle. Setkání to bylo nanejvýš inspirující a pro učitele, kteří se svým hlasem „žijí“, velmi důležité. A tak se moc těším, že naše setkání bude mít pokračování, hlubiny i výšiny našich hlasů jsou totiž divukrásně nekonečné.

Vlastimil Kovář

Ivana Kubíčková, Nikola Hájková, Markéta Kočí, Radka Morávková, Radka Ulichová a Eva Málková Spoustová

Eva mimo jiné dabovala Gedžitku z Rychlé roty, hrála služebnou Bětku v pohádce Kouzelný měšec, objevila se ve filmech Galoše štěstí, Zahrada klaunů, Z pekla štěstí, Hříčky o královnách, v seriálu Náhrdelník, Život na zámku...

Jako lektorka hlasové výchovy pracuje v rámci divadelních festivalů a v různých institucích. Evin vzkaz pro vás: „Žádný problém není, jde jen o zajímavé téma k řešení.“ Tedy svá témata řešte, mějte se a smějte se!

Jé

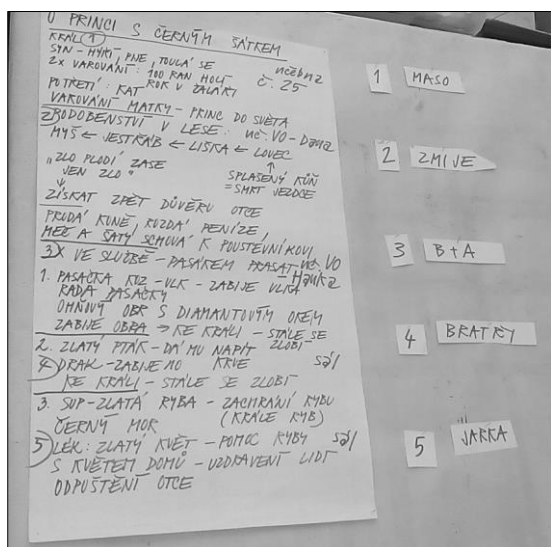

Představujeme...nový projekt Putování

Putování? Proč? Jak? U zrodu této milé už tradice jsem nebyla, jestli dobře počítám, byly mi tehdy asi 4 roky. Protože od pořadatelky Hanky Voříškové, učitelky výtvarného oboru na ZUŠ v Chocni a kamarádky loutkářky, jsem se dozvěděla, že se chystá již 12. ročník. A to je parádní číslo! (Mimochodem mé nejoblíbenější). V neděli 23. října jsme tedy vyrazili na dramaturgickou dílnu ohledně Putování 2017. Letošní rok se do festivalu znovu zapojí i soubory od nás ze ZUŠky, ale o tom jiný článek. Vráťím se k tomu, proč se Putování pořádá? Po stručném vyprávění Haničky bych to ještě stručněji shrnula takto.

Hanka jako loutkářka dělá vždy své inscenace pro menší a malý počet diváků, její překrásná interpretace Grónské písničky je jen pro diváka jednoho. No a to se potom kupí ve frontě čekající zbytek diváků. A tak Hanku napadlo, že by se po jednotlivých stanovištích menších produkcí putovalo postupně. Oslovila kamarády, soubory a své tehdejší žáky, kteří si přibrali na pomoc své rodiče, vybrala pohádku, rozdělila ji na části podle počtu souborů a pak došlo k dělení choceňského zámku na prostory, kde se hrálo. Na start v mezidobí nedělního odpoledne postupně přicházeli diváci, dostali mapku a ve skupinách vyráželi putovat za příběhem. První ročník byl prý velmi náročný. Sešlo se 11 souborů a obrovské množství zvědavých diváků. Putovalo se s Plaváčkem (Tři zlaté vlasy děda Vševěda) a třeba legendární soubor DNO z Hradce Králové tehdy dramatisoval větu „A čas plynul“. Vloni jsem se putování účastnila v souboru s mým bratrem Jakubem a rok před tím putoval ze ZUŠky soubor Mikrle. Na letošní ročník už se moc těším, tak pokud budete mít čas, zavítejte 19. března do Chocně!
čabMa

Dílna k Putování

V neděli 23. října se zástupci souboru Convivium a taky Bára M. s Aničkou V., které se rozhodly vytvořit pro Putování samostatný soubor, vydali na první dílnu k letošnímu Putování do Chocně. Tam jsme se nejprve seznámili s Hankou Voříškovou a během čekání na další soubory u čaje a občerstvení jsme si s ní vyměnili recepty a všelijaké kuchařské figle. Po příchodu zástupců zbývajících tří souborů MASO, Zmije a Tři (ne)bratři jsme se pustili do práce. Dílna začala výběrem předlohy. Ze sedmi návrhů byl jednohlasně zvolen Princ s černým šátkem - pohádka o zhýralém princovi, který hledá správnou cestu a otcovo odpuštění z knihy Jana Vladislava „Francouzské pohádky“. Potom jsme pohádku rozdělili na pět částí a rozebrali si je. Dále jsme hledali pro Putování název. Ze spousty možností bylo po vášnivé diskusi vybráno „Putování domů“. Před naším vlastním návratem domů jsme ještě stanovili termín. Vezměte své diáře a k 19. březnu si napište, že se na nás pojedete podívat do Chocně. Rádi vás tam uvidíme.
Bapu

Přišla jsem...na Taiwan

Draží žáčci!

Jak asi víte, učitelský sbor se rozrostl o novou paní učitelku a já doufám, že si moji žáci všimli změny písma v jejich žákovské knížce (pokud ji tedy od začátku školního roku alespoň jednou otevřeli...)! Nová paní učitelka mě zastupuje v době mé nepřítomnosti. Zdravím vás tedy z tropického ostrova jménem Taiwan, přesněji z jihozápadního města Pingtung, kde již třetí měsíc bydlím. Ostrov je dvakrát menší než Česká republika, ale počet obyvatel je dvakrát vyšší. Pokud chcete vidět krásnou nedotčenou přírodu, poproste rodiče, ať si s vámi udělají výlet a leťte na Taiwan. Vždyť zpáteční letenka stojí pouhých 20 000,-Kč! Lidé jsou tu ohleduplní, milí a přátelští. Prostě to nejsou studení „čumáci“ jako Češi. Když potřebujete s něčím poradit, vždy vám

pomůžou, jak nejlépe to umí. Někdy si neuvědomí, že čínsky asi neumíte, i když vypadáte jako typický Evropan. Takže vám ta čínská slovíčka nesčíslněkrát opakují a myslí si, že nakonec porozumíte. No co, když Češi mluví na cizince, zesílí hlas. Prostě jiný kraj, jiný mrav. Občas mi z jejich reakcí přijde, že ještě nikdy neviděli „bílého“ Evropana. Koukají na nás, jako kdybychom přilétli z Marsu.

Studuji tu na National Pingtung University - předměty viola, klavír, komorní hra, angličtina a čínština. Ve škole mám ty nejlepší učitele, o kterých se mi ani nesnilo. Jsou to profesionálové na správném místě. Věnují se nám nejlépe, jak umí. Na hodinách mluvíme pouze anglicky, a jelikož má angličtina ještě není podle mých představ, někdy je těžké si vzájemně porozumět. Často se tomu jen společně zasmějeme a snažíme se použít jiná slova. Když uděláte chybu, nezesměšňují vás, ale snaží se vám pomoci. To na jejich přístupu nejvíce obdivuji.

A teď už k našemu cestování, které jsem prožívala s kamarádkou. První tři dny jsme zůstaly v Taipei v hlavním městě Taiwanu. Bydlely jsme v malém hostelu a navštívily jsme tu spoustu buddhistických chrámů, krásné parky, nejvyšší budovu ostrova – Taipei 101, ze které je při zapadajícím slunci krásný pohled na celé město, muzea, atd. Následujících deset dní jsme procestovaly celé východní pobřeží. Měly jsme půjčené auto, ve kterém jsme spaly, jedly a prostě žily. V těchto dnech jsem si připadala jako skautík, kterým jsem byla, když jsem byla malá. Za nejsilnější zážitek považuji návštěvu národního parku Taroko. Tak čistá příroda, neuvěřitelné

geologické jevy, upravenost turistických stezek a spousta živočichů. Také jsme navštívily několik krásných pláží, místo, kde hoří země (díky plynům, které z ní vycházejí), žízňavý most (složený ze schodů), nejnižší část ostrova – Kenting, několik majáků,... Prostě je tu krásně! Doufám, že se alespoň trochu těšíte na můj návrat! Mějte se hezky a uvidíme se v roce 2017! Což mě připomíná: Veselé vánoce a šťastný nový rok!

Srdečně vás zdraví Klára Cvejnová!
PS: Můžete nás sledovat na Facebooku!
Vytvořily jsme zde veřejnou skupinu: Holky na Taiwanu, kam dáváme všechny fotky a zveřejňujeme naše zážitky a postřehy. Pokud máte zájem, můžete si fotky prohlédnout.

...viděli jsme...

...fotografii Gabriely Špačkové na přehlídce jaroměřských fotografií v městském muzeu...

...děti z Přípravky dramataku a jejich Žáby“...

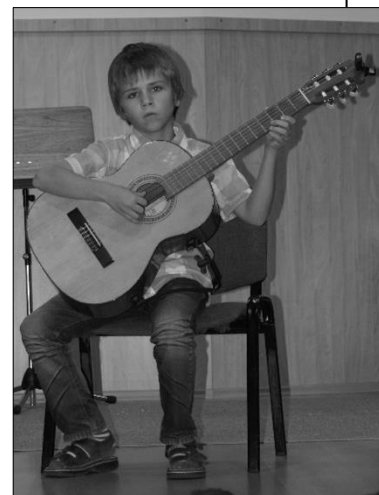
...Rozárii Brzkovou a Elišku Lhotskou...

...Sofii Ivanov...

...Violu Kovářovou a Kateřinu Forstovou... a Jonáše Fejta na Naší úrodiče

...zvítězili jsme!

Správné rozhodnutí je vždycky vítězstvím, to nikdo nemůže popřít. Otázkou je, jak poznat, že jsme se rozhodli právě správně. Dobře tedy. Vítězstvím je rozhodnutí, kterého nikdy nebudete litovat. A navazující otázka: A jak to právě teď poznám? Těžko. Kam mířím? K rozhodnutí na jakou školu podat přihlášku ke studiu. Jestli se právě rozhodujete a rádi byste směřovali na školu uměleckou, ať střední nebo vysokou, je nejvyšší čas! Leccos mohou napovědět Dny otevřených dveří v té které škole. Malým vítězstvím je, najít si správné informace. Neváhejte, hledejte, ptejte se, zvažujte, jeďte a zkuste to! Abyste jednou v budoucnu nelitovali toho, co jste neudělali. Anička Vitvarová a Debora Kratochvílová se vydaly na začátku listopadu na DAMU se zájmem o Katedru scénografie a Katedru autorské tvorby a herectví. Požádala jsem Ančii o zprávu. Je telegrafická.

Dveře otevřené na DAMU:

zjištění události – Facebook; záměr – neurčitý; rozhodnutí se – spontánní, náhodné; účastníci – já, Debora a stovky dalších zájemců; atmosféra- rušná, napjatá, zábavná; konečné rozhodnutí – přínosná událost
Odpověď na otázku - Co z vás bude po vystudování tohoto oboru – Bude z vás, co sami chcete!

A co bude „jednou v budoucnu“ z vás? Napadá mě přísloví našich předků typu: Až se zima zeptá, co jsme dělali v létě. Bude z vás, co sami chcete, a na co se sami připravíte...další důvod dělat věci teď a tady jak nejlíp umíme a můžeme, nemyslíte? Tedy dělej – dělejme – dělejte! Pak nemůžete nezvítězit! Hodně vašich vítězství přeje Já

„Největší chyba, kterou v životě můžete udělat, je mít pořád strach, že nějakou uděláte.“

Elbert Hubbard

Do šatny

Soutěž: Vymyslete název obrázku

– nový pokus

Co se stalo, stalo se, odestátí se nemůže... nám se stalo, že vás fotografie naší rozverně redakční rady v minulém čísle neinspirovala k vtipným nápadům! Že byste se ještě nerozkoukali nebo snad ztrácíte humor? Doufejme, že jste jen zapomněli.

Přinášíme vám obrázek nový, který jsme našli na stránkách, o kterých se píše níže ve zprávě z výtvarného oboru.

Vymyslete název obrázku nebo i rozhovor Dubánků.

Těšíme se na vaše nápady do 20. listopadu (uzávěrka prosincového čísla). Ty nejtrefnější budou po zásluze odměněny! Neváhejte, piště a vhaďte do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí ZUŠ!

Skládání obrázků z přírodnin

Už jste to jistě zkoušeli. Podzim jako malovaný, toho listů kolem, červených drahokamů šípků nebo jeřabin, šišek různých tvarů, větviček a travin? Tak z těchhle pokladů mladší výtvarníci kouzlili skřítky z lesů i luk, jejich domečky se zahrádkami a všelijaké broučky, žížalky a berušky k tomu. Věci pro tvoření bylo moc a každý přinesl nějaké podzimní klenoty, které rostou pouze tam a tam a kdo o nich neví, těžko je objeví. Hlavinky všech horečně přemýšlely, aby právě ten jejich obrázek byl ten nej. Ale to už těžko posoudíme, co říkáte? Výsledky zachycené fotoaparátem si prohlédněte na vloženém listu s měsíčním programem. A ještě jeden tip pro vás, půjde to skoro samo a ještě se u toho nasmějete: www.dubanci.cz

Radka Ulichová

Pro vaše chvíle čekání na vyučování přinášíme další nálož citátů slavných

Je zhola zbytečné se ptát, má-li život smysl či ne. Má takový smysl, jaký mu dáme.

Seneca

Někteří lidé vstoupí do našeho života a zase odejdou. Někteří zůstanou jen chvíli a navždy změní náš život.

Neznámý autor

Jestli najdeš v životě cestu bez překážek, určitě nikam nevede.

Arthur C. Clarke

Zajímám se o budoucnost, protože v ní hodlám strávit zbytek života.

Charlie Chaplin

Ted' když jsme se naučili létat v povětří jako ptáci a potápět se jako ryby, zbývá už jen jediné - naučit se žít na zemi jako lidé.

George Bernard Shaw

Člověk přišel na svět proto, aby tady byl, pracoval a žil. Jen moudrý se snaží náš svět postrčit dál, posunout výš. A jen vůl mu v tom brání.

Jan Werich

Žijte dobrý a čestný život. Až zestárnete a podíváte se zpátky, budete se moci radovat podruhé.

Dalajláma

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 3. listopadu 2016 s moudrostí přírodovědeckou:

Když krtek v listopadu ryje, budou na Vánoce létat komáři.

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBma (Barbora Maksymovová), Ančiii (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pajda (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)